

Kovács András Ferenc

K. D. ismét japánokat műfordít

Mono no aware

*Bánat, halastó...
S ha bolygok őszi erdőn,
mi roppan, hörg didergőn
lábam alatt? Hó,
vagy monoton avar-e?
Ó, mono no aware!*

Hosszasabb haiku

(Hódolat Sikinek)

*Ó, Maszaoka
Siki, csak kicsi kacatok a
haikuk! S mi e sok maszat oka?*

Elrontott haiku

(Siki sírjára)

*Innét, Maszaoka
Siki, már se ki, se be –
nem mész haza soha.*

Mi kell egy japán vershez?

*Tó, cseresznyefák,
hold, szél, tücsök, kabóca,
krizantém, köd, falóca,
hó, hegy, lepke, mák,
eső, gém, kakukk, pára –
Dezsőkém, hagyjuk mára...*

Zen-mester és a tanítványai

*Egy búcsúverset
kértek tőle még... Csak egy
(szinte hibátlan)
kört festett az ecsettel,
s mihelyt letette, meghalt.
Fénylett a szent üresség.*

2006 márciusa

*istentelen ég
hó szakad át a testen
apátlan árnyék*

2007 nyara

*nyárfát jegenyét
áram rezget ezüst szél
zizzen henye rét*

Teremtmények

*Gyermekként kiskutyákat,
Lágy macskakölyköket, víg
Csízt, teknőcöt, galambot
Is hazahordtam –*

*S vihettem vissza rögtön,
Ahonnan hoztam őket...
Szabad lények kimért, szűk
Tömbházlakásban*

*Tarthatatlanok –
Tőlünk függetlenül
Élik a mindent.*

*Tarthatatlanok
Vagyunk mi is, de megtart
Olykor egy isten.*

Mindenszentek

*Halottak napja. Ismét
Megnőtt hajam, szakállam.
Ideje készülődni...
Borotválkozni,*

*Aztán fürdőzni hosszan –
Forró gőz, fölhevült test
Mély kádban, elmerülten.
Majd később megyünk*

*Ki anyámmal a
Sírhoz. Gyertyákat gyújtunk,
Két koszorút is*

*Viszünk... Fagyott láng,
Fény reszket rideg éjben –
Fáznak a lelkek.*

Thébai változatok

1.

*Egyiptomban sem
voltam, csak vágytam. Már nem
is fáj... Fekszem nagy éjben,
álmatlan ágyban,
bepólyált, néma báb – én,
névtelen, kis fáraó.*

2.

*Még Egyiptomban
sose voltam... Itt csak úgy
hanyatt fekszem feledett
királyként – hosszan,
álmatlan ragyog arcom
égbolt tört aranyában.*

3.

*Nem Egyiptomban
voltam... Éjszakák mélyén
fekszem álmatlan, tágra
nyitott szemekkel,
s csak ámulok halotti
maszkok mögött, hogy élek.*